

saa at der ikke finder en Smudskonkurrence Sted, men en virkelig Prøve paa, hvem der har den største dragende Evne overfor Forældre og Børn. Og dør ønsker jeg ikke fagre Ord alene. „Fagre Ord fryder mangt et Hjerter“, og „fagre Ord har forvoldt mig Smerte, fagre Ord“. Der er faldet mange fagre Ord til den private Skole i den danske Rigsdag, men det er næsten altid endt med, at den private Skole har faaet de fagre Ord, og Stats- og Kommuneskolerne har faaet Pengene. Og naar jeg skal til at vælge mellem fagre Ord og Skillinger, siger jeg alligevel, at Skillinger er heller ikke saa uefne, og derfor vil jeg sige, at hvis vi skal opretholde den private Skole her i København, skal vi ikke have til at staa i Loven, at der kan bevilges Tilskud, saa at det beror paa en tilfældig Undervisningsminister, om han finder, at en Skole har Særpræg eller ikke. Jeg er lige glad, enten den er socialdemokratisk, eller hvad den er, men hvis den kan trives, skal den have Lov til at være. Jeg er altsaa aandsfri paa det Punkt, og jeg vil ogsaa unde en saadan Skole Midler. Men saa skal der ogsaa staa her, at til den private Skole skal der ydes en Kvotadel af det, som den offentlige Skole koster Stat og Kommune. Vi kan drøfte, hvilken Brøk det skal være, jeg skal ikke forlange et helt Tal, for saa vilde den private Skole blive overmaade velstaaende, og det bryder jeg mig slet ikke om; men jeg kunde tænke mig, at et saa beskedent Ønske som, at det skulde lovfæstes, at Halvdelen af det, som Stat og Kommune ofrer til Skoler, skulde den tilsvarende Privatskole have, kunde blive imødekommet, naturligvis mod, at den lønnede sine Lærere paa en saadan Maade, at det var anerkendt af den Inspektion, der har med Skolen at gøre, at den ikke blev en Salgsgegenstand, som kunde kapitaliseres, men saa at det virkelig var en Betyggelse for en Skoles Drift, naar der var en Skolebestyrer, som forstod at lede en saadan Skole. Kunde vi faa noget saadant indført her, tænker jeg, at de Skoler, der er nogen Trivsel i, og som har en Forældre-kreds bag sig i København, nok finder ud af, hvordan de skal bestaa, og kan vi faa noget saadant medoptaget her, finder Provinsernes eksamensberettigede Skoler ogsaa nok ud af, hvordan de skal bestaa, for saa føler jeg mig overbevist om, at det, at de er private, og det, at de staar Forældrene nærmere, og det, at de har en større Enhed i Ledelsen, end Stats-

skolerne kan have, vil have en saadan Magt, at det, der duer, kommer til at staa.

Disse Ting vil jeg henstille til det kommende Udvalg at tage under Overvejelse. Det er ikke noget, jeg har hittet paa alene, det er Ting, som ligger i Luften, og jeg er sikker paa, at det er Ting, som det vil være frugtbart at gennemarbejde. Og saa gentager jeg, hvad jeg begyndte med, at jeg er for mit Vedkommende villig til, hvis det skal være, af Statskassen at yde et saadant Beløb, at det københavnske Skolevæsen ikke skal komme ud i Kaos, men at det kan opretholdes paa en saadan Maade, at der er Tid til at gennemarbejde dette Lovforslag.

Anden Viceformand (Alfred Christensen): Folketingsmanden for Københavns 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Wulff: Det ærede Medlem fra Kolding (Laursen) henvendte nogle Bemærkninger til mig i Anledning af min Omtale af Statens mindre Omhu for København end for det øvrige Land med Hensyn til Statsskolerne og erklærede, at den Statistik, jeg byggede paa, var vist ganske rigtig, men det ærede Medlem havde en Historie at fortælle, og saa fortalte han om en vestjysk Familie, der var kommet til København, og hvis Børn var blevet henholdsvis Polytekniker, Tekniker og Lærere, og det kunde de aldrig være blevet i Vestjylland. Nu ved jeg ikke, hvor slette Forholdene er i Vestjylland, men jeg kunde fortælle en Historie fra Nordjylland, der viser, at noget saadant særdeles godt kunde lade sig gøre dør, og jeg kunde fortælle Historier om Familier i København, som havde 4—5 Børn, der er blevet til alt andet end Polyteknikere, alt andet end vellykkede, skønt de boede i København, saa jeg indser ikke, hvad dette har med Sagen at gøre. Men, sagde det ærede Medlem: København har den Fordel, at her kan Børnene være i Hjemmet, og derfor er det naturligt, at København bliver behandlet saaledes, at Staten her kun støtter $\frac{1}{4}$ af det Antal Elever, som den støtter ude i Landet. Det har jeg ikke vidst var et Princip, der kunde blive gjort gældende. Ja, jeg kunde formode, at det vilde blive gjort gældende af en aldeles ovenud ensidig Agrar fra den aabne Mark, men at det skulde blive hævdet af en Mand, der repræsenterer Kolding og er